

عنوان مقاله:

نقش دین در تربیت اخلاقی

محل انتشار:

شانزدهمین کنفرانس بین المللی پژوهش‌های مدیریت و علوم انسانی در ایران (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده‌گان:

ابوالفضل کریمی - دانشجوی کارشناسی رشته آموزش الهیات دانشگاه فرهنگیان شهید باهنر پیرجند، پیرجند، ایران

بنیامین امیری - دانشجوی کارشناسی رشته آموزش الهیات دانشگاه فرهنگیان شهید باهنر پیرجند، پیرجند، ایران

مهدی رحیمی - دانشجوی کارشناسی رشته آموزش الهیات دانشگاه فرهنگیان شهید باهنر پیرجند، پیرجند، ایران

امیرحسین احمدی امیرآبادی - دانشجوی کارشناسی رشته آموزش الهیات دانشگاه فرهنگیان شهید باهنر پیرجند، پیرجند، ایران

خلاصه مقاله:

دین به عنوان یکی از اساسی‌ترین و تأثیرگذارترین عناصر در شکل‌گیری و تکامل اخلاق فردی و اجتماعی شناخته می‌شود. در طول تاریخ، دین با ارائه مجموعه‌ای از قوانین و دستورات معنوی، نقش بنیادینی در ترسیم مرزهای اخلاقی و رفتاری جوامع ایفا کرده است. این چکیده به بررسی نقش دین در تربیت اخلاقی می‌پردازد، با تأکید بر چگونگی تاثیرگذاری دین بر نظام اخلاقی و رفتارهای اجتماعی. دین به عنوان محوریتی برای آموزش و ترویج ارزش‌های اخلاقی عمل می‌کند. متون مقدس ادیان مختلف، از جمله قرآن، انجیل، تورات، و دیگر کتب، دارای دستورالعمل‌هایی هستند که به صورت مستقیم به آموزش اصول اخلاقی می‌پردازند. این دستورالعمل‌ها شامل حقوق بشر، عدالت، صداقت، و مهروزی است که به منظور راهنمایی افراد در پیمودن مسیر زندگی شان و رسیدن به رفاه و سعادت مطرح شده‌اند. رهبران دینی و معنوی نیز در این فرایند نقشی کلیدی ایفا می‌کنند. آنها به عنوان الگوهای رفتاری و معنوی، تأثیر زیادی بر دیدگاهها و رفتارهای اخلاقی پیروان خود دارند. این اثرگذاری از طریق خطبه‌ها، موعظه‌ها و درس‌های دینی صورت می‌گیرد که در آنها از اصول اخلاقی به عنوان بخش لاینکی از زندگی روزمره تأکید می‌شود. علاوه بر این، دین در تعامل با مسائل معاصر نیز نقش دارد. در عصر حاضر، جوامع با چالش‌های جدیدی مانند تعارض فرهنگی، مسائل جنسیتی و نیاز به حقوق بین المللی مواجه هستند. در این میان، دین می‌تواند به عنوان یک منبع اخلاقی برای راهنمایی و حل تعارضات عمل کند و پاسخ‌هایی به سوالات اخلاقی معاصر ارائه دهد که با اصول و ارزش‌های مذهبی هماهنگ باشد. نهایتی، تأثیر دین در تربیت اخلاقی باید با درک عمیق تری از تنوع و پیچیدگی‌های فرهنگی و اجتماعی هر جامعه مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرد. هرچند دین به عنوان یک نیروی مثبت برای تقویت اخلاق شناخته شده است، لازم است که تفسیر و کاربرد آن به گونه‌ای باشد که با نیازها و شرایط معاصر همخوانی داشته باشد. این مستلزم گفتگو و تعامل میان رهبران دینی و جامعه علمی است تا اطمینان حاصل شود که دین در خدمت ارتقاء اخلاق و عدالت در جوامع مدرن قرار می‌گیرد.

کلمات کلیدی:

دین، اخلاق، فردی، اجتماعی، اسلام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2028285>